

6.3 Seku seku pasaką

Lietuvių liaudies pasaka **Gudri mergina**

Kartą karalius užminė mįslę:

– Kas yra mieliausias, kas yra greičiausias ir kas yra riebiausias?

Ir pažadėjo karalius šešis tūkstančius auksinių tam, kas įmins šią mįslę. Galvojo visi, bet niekas neįminė.

Toje šalyje vienas vargšas turėjo išmintingą dukterį. Duktė, išgirdusi tokią mįslę, ir sako tėvui:

– Nueik, tėveli, pas karalių ir pasakyk: visų mieliausia yra sveikata, visų greičiausia – mintis, ir visų riebiausia yra žemė.

Vargšas, nuėjęs pas karalių, taip ir pasakė.

– Kas tau, seneli, sugalvojo? – nustebęs jo klausia karalius.

– Mano duktė, – atsakė vargšas.

O karaliaus šykštaus būta. Jis dabar galvoja, ką čia padarius, kad atliktų jam tie šeši tūkstančiai, ir sako:

– Tegų tavo duktė man išaudžia iš vieno valakno linų šimtą pusstukių drobės, tada gaus pinigus, o jei ne – bus nubausta.

Grįžta namo senis verkdamas ir viską papasakoja dukteriai. Duktė ir sako tėvui:

– Neraudok, tėveli! Štai ištrauksime kelis šluotražius, sulaužysime juos ir nusiūsimė karaliui, tegų jis padaro tai drobei austi stakles.

Nuneša vargšas karaliui sulaužytus šluotražius ir prašo padaryti stakles tai drobei austi. Karalius pažiūrėjo pažiūrėjo ir sako, iš tokių šipulių esą negalima padaryti staklių. Tada jam vargšas atsakė:

– Karaliau, tai negalima ir iš vieno valakno tiek daug drobės išausti.

Dabar karalius paduoda vargšui išvirtus kiaušinius ir sako:

– Nešk, seneli, savo dukteriai, tegų ji išperina viščiukus. Kitaip bus blogai.

Eina vargšas namo ir verkia. Parėjęs viską papasakojo dukteriai. Duktė ir vėl sako tėvui:

– Nesirūpink, tėveli, viskas bus gerai.

Ji paėmė miežių, papylė į krosnį, sudžiovino ir sako:

– Nunešk, tėveli, šituos miežius karaliui. Tegų jis juos išaugina ir padaro kruopų viščiukams lesinti.

Vargšas vėl nuėjo pas karalių ir viską pasakė.

Karalius išgirdęs sušuko:

– Argi džiovinti miežiai dygsta?

– Tai ir iš virtų kiaušinių viščiukai neskyta, – atsakė vargšas.

Mato karalius sutikę gudrią mergą, dar pagalvojo ir tarė:

– Pasakyk savo dukteriai, kad ji ateitų pas mane nei važiuota, nei raita, nei pėsčia ir būtų nei apsiredžiusi, nei nuoga ir atneštų nei turinti, nei neturinti.

Tada toji vargšo duktė pagavo kiškį ir karvelį, apsisupo tinklu, užsisėdo ant ožio ir nubildėjo pas karalių. Karalius pamatė atjojant to vargšo dukterį ir paleido visus šunis, kad ją sudraskytų ir atliktų jam pinigai. Merga, pamačiusi atbėgant šunis, tuojau paleido kiškį, tie ir nusivijo jį per laukus. Ir taip atėjo ji pas karalių nei raita, nei pėsčia, nei važiuota, nei nuoga, nei apsiredžiusi. Dar padavė karaliui karvelį, bet tas ėmė ir ištrūko. Tada ji sako:

– Aš atnešiau karaliui nei turinti, nei neturinti.

Ir turėjo karalius atiduoti tuos šešis tūkstančius tai mergai. Taip merga ir aplošė karalių.

Iš kn. „Gulbė karaliaus pati“

1. Perskaitykite pasaką „Gudri merga“. Aptarkite pasakos siužetą.
2. Sunumeruokite pasakos plano dalis iš eilės.

Pirma mįslė

Vargšo duktė

Karaliaus mįslė

Antra mįslė

Trečia mįslė

Mergos sąmojingumas

Atlygis už gudrumą

6.3 Seku seku pasaką

3. Naudodamiesi antros užduoties planu, pasekite lietuvių liaudies pasaką „Gudri mergina“ savo klasės draugams.
4. Pagrįskite teiginius, remdamiesi skaityta pasaka „Gudri mergina“.

Tekstas „Gudri mergina“ yra pasaka.

Tai buitinė pasaka.

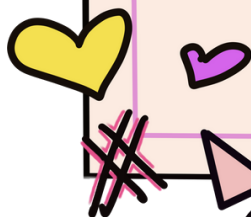
Pagrindinė veikėja gudri.

Pasaka padeda pažinti pasaulį.

6.3 Seku seku pasaką

5. Naudodamiesi pasakos planu, sukurkite savo pasaką.

1. Sugalvokite savo pasakai veikėjus. Pagalvokite apie jų gerąsias ir blogąsias savybes.
2. Kur ir kada vyksta pasakos veiksmas? Apgalvokite įvykio aplinkybes ir laiką.
3. Koks pagrindinis pasakos įvykis? Ką patiria veikėjai, kokios problemos sprendžiamos?
4. Kaip viskas baigiasi? Kaip sprendžiamos problemos? Kaip susiklosto personažų likimai?
5. Kokia pagrindinė jūsų pasakos mintis? Ko moko pasaka?

Vieta užrašams

